

هو الله تعالى شأنه

حمد مقصود عالم و معبود امم را لایق و سزاست که بکلمه علیا ارض و سماء را خلق فرمود و از عدم بوجود آورد لأجل عرفان ذات مقدّسش و این عرفان حاصل نشود الا بمشارق وحی و مطالع الهام و مصادر امر و مهابط علمش طوبی از برای نفسی که بحبل عرفانش تمسک نمود و از ماسوایش منقطع گشت خلق را بلسان کتب و رسل تربیت فرمود تا بمقام فتبارک الله احسن الخالقین فائز گشتند مکرّر آن جناب را ذکر نمودیم جناب محمد قبل علی کرّه اخری طلب اظهار محبت نمود لذا آن جناب را ذکر نمودیم اولیای حقّ طراً را وصیت مینمائیم بتقوی الله و به ما تسترّ به الأفئدة و القلوب قل
الهی الهی اسألك بالذی به سالت البطحاء و به اشرق التور من افق الحجاز ان تنزل لعبدک هذا من سماء فضلك امطار عنایتک ای ربّ ترانی مقبلاً الیک منقطعاً عن دونک اسألك ان تجعلنی فی کلّ الأحوال مستقیماً علی امرک و متمسکاً بما انزلته فی کتابک ثمّ قدر لی خیر الآخرة و الأولى انک انت مولی الوری لا اله الا انت مولی الأسماء و فاطر السماء

این سند از www.bahai.org/fa/legal کتابخانه دیجیتال داندو شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۶ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر